

Claudino Rossi

împotriva

Caisse de compensation pour allocations familiales des régions de Charleroi et Namur

(Cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal du Travail din Charleroi)

Cauza 100/78

Hotărârea Curții (a doua cameră)

din 6 martie 1979¹

În Cauza 100/78,

având ca obiect o cerere adresată Curții de Justiție, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, de către Tribunal du Travail (Tribunalul pentru Litigii de Muncă) din Charleroi pentru pronunțarea, unei hotărâri preliminare privind interpretarea articolului 79 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, 5.7.1971, p. 2), în litigiul pendinte în fața acestei instanțe, între

CLAUDINO Rossi, cu reședința în Bologna, via Tacconi 51,

și

CAISSE DE COMPENSATION POUR ALLOCATIONS FAMILIALES DES RÉGIONS DE CHARLEROI ET NAMUR, rue de Marcinelle 88, Charleroi,

CURTEA (a doua cameră),

compusă din Mackenzie Stuart, președinte de cameră, P. Pescatore și A. Touffait, judecători,

avocat general: F. Capotorti

grefier: A. Van Houtte

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

¹ Întrucât, prin Hotărârea din 19 aprilie 1978, primită la grefa Curții la 27 aprilie 1978, Tribunal du Travail (Tribunal pentru Litigii de Muncă) din Charleroi a adresat, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, întrebări privind interpretarea articolelor 77-79 din Regulamentul nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2);

¹ Limba de procedură: franceza

2 întrucât aceste întrebări sunt adresate în cadrul unui litigiu între Caisse de compensation pour allocations familiales des régions de Charleroi et Namur, parte pârâtă, și un lucrător italian, tată a doi copii, beneficiar al unei pensii din partea statului belgian, plătită din Fonds des maladies professionnelles din 11 decembrie 1967, pe baza unei incapacități permanente de muncă de 100 %;

3 întrucât acest lucrător cu handicap a beneficiat în Belgia de alocații familiale plătite de partea pârâtă până la 28 februarie 1973, dată la care acesta s-a întors în Italia cu întreaga familie;

4 întrucât la acea dată, instituția belgiană a suspendat plata alocațiilor familiale pe motiv că soția lucrătorului desfășura în Italia o activitate profesională pentru care putea beneficia de dreptul la alocații familiale în temeiul legislației italiene;

5 întrucât, de fapt, persoanei interesate i s-a refuzat, cu toate acestea, plata acestor alocații familiale printr-o Hotărâre din 13 aprilie 1976, din partea INPS din Bologna, pe motiv că, în conformitate cu legislația italiană aplicabilă la momentul respectiv, statutul de întreținător al familiei, în ceea ce privește dreptul la alocații familiale, este recunoscut tatălui și nu poate fi transferat unei alte persoane din cauză că tatăl nu este nici invalid, nici șomer;

6 întrucât în aceste condiții, Tribunal du Travail din Charleroi a adresat două întrebări, prima fiind următoarea:

„Faptul că legislația italiană nu autorizează, pentru acordarea de alocații familiale, transferul statutului de întreținător al familiei soției, atunci când soțul este titularul unei pensii (Fonds des maladies professionnelles) plătită de un alt stat membru, face inaplicabil articolul 79 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1408/71? Cu alte cuvinte, instituția belgiană are obligația de a-și asuma responsabilitatea plății alocațiilor familiale chiar dacă există un astfel de drept în Italia ca urmare a desfășurării unei activități profesionale a unui membru al familiei persoanei pensionate sau care beneficiază de o pensie, dar acest drept nu este perfect din cauza unei particularități a legislației italiene?”;

7 întrucât, în conformitate cu articolul 77 din Regulamentul nr. 1408/71, titularul unei pensii are dreptul la alocațiile familiale prevăzute de legislația statului membru competent pentru pensie, indiferent de statul membru pe teritoriul căruia își au reședința titularul pensiei sau copii acestuia;

8 întrucât în temeiul articolului 79 alineatul (3) din același regulament, beneficierea de dreptul la indemnizații sau alocații familiale în temeiul legislației unui stat membru, ca urmare a desfășurării unei activități profesionale, suspendă dreptul la indemnizațiile datorate în conformitate cu articolul 77;

9 întrucât această regulă a necumulării are sens și este aplicabilă doar în cazul în care se beneficiază efectiv de un drept la indemnizații, drept dobândit în conformitate cu legislația statului în care se desfășoară activitatea profesională;

10 întrucât, astfel, este necesar să se răspundă la prima întrebare că în sensul articolului 79 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1408/71 al Consiliului, suspendarea dreptului la alocațiile familiale pentru copiii aflați în întreținerea tatălui care este titularul unei pensii în temeiul legislației unui stat membru, nu se aplică în cazul în care mama nu a dobândit efectiv dreptul la aceste alocații în temeiul legislației unui alt stat membru din cauză că aceasta desfășoară o activitate profesională sau din cauză că statutul de întreținător al familiei nu este recunoscut

decât tatălui sau, în orice caz, deoarece condițiile de care depinde acordarea dreptului de percepere a alocațiilor mamei nu sunt îndeplinite;

11 întrucât, Tribunal du Travail din Charleroi a adresat în al doilea rând următoarea întrebare:

„Admițând că poziția autorității italiene nu mai este legală în prezent, în temeiul principiilor egalității drepturilor pentru femei și bărbați, instituția belgiană nu trebuie să acorde diferența dintre valoarea alocațiilor familiale italiene pentru a respecta drepturile dobândite în temeiul legislației statului ultimei angajări și pentru a evita astfel tratamentul inegal aplicat lucrătorilor care era necesar să îndeplinească aceleași condiții pentru a obține pensia?”;

12 întrucât, nefiind stabilită în mod expres de regulamentele privind securitatea socială a lucrătorilor migranți, soluția la această întrebare nu poate rezulta decât din interpretarea acestora în lumina obiectivelor urmărite de dispozițiile tratatului (articolele 48 - 51) pe baza cărora au fost adoptate aceste regulamente;

13 întrucât regulamentele nu au creat un regim comun de securitate socială, dar au permis diferitelor regimuri să existe în continuare, generând diferite creanțe în raport cu diferitele instituții împotriva cărora reclamantul are drepturi directe fie doar în temeiul dreptului național, fie în temeiul dreptului național completat, după caz, de dreptul comunitar;

14 întrucât legislația comunitară nu poate, în absența unei excepții explicite conforme obiectivelor tratatului, fi aplicată astfel încât să îl priveze pe lucrătorul migrant sau persoanele aflate în întreținere să beneficieze de o parte a legislației unui stat membru;

15 întrucât una dintre aceste excepții este prevăzută la articolul 79 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1408/71 care prevede că dreptul la indemnizații pentru copiii aflați în întreținerea titularilor de pensii se suspendă în cazul în care copiii beneficiază de dreptul la indemnizații sau alocații familiale în temeiul legislației unui stat membru, ca urmare a desfășurării unei activități profesionale;

16 întrucât această regulă, destinată evitării cumulării alocațiilor familiale, nu se aplică decât în măsura în care nu privează fără motiv fără motiv persoanele interesate de beneficiul unei părți a legislației unui stat membru;

17 întrucât atunci când valoarea alocațiilor a căror plată este suspendată depășește valoarea alocațiilor primite în temeiul desfășurării unei activități profesionale, este necesar astfel să nu se aplice decât parțial regula necumulării inclusă la articolul 79 alineatul (3) și să se aloce diferența dintre aceste sume cu titlu suplimentar;

18 întrucât, astfel, este necesar să răspundem la cea de-a doua întrebare că regula inclusă la articolul 79 alineatul (3) nu se aplică decât pentru valoarea efectiv vărsată ca urmare a desfășurării unei activități profesionale;

Cu privire la cheltuielile de judecată

19 întrucât, cheltuielile efectuate de către Comisia Comunităților Europene, de către Guvernul Regatului Belgiei și de către Guvernul Republicii Italiene, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări;

20 întrucât procedura are, în raport cu părțile în acțiunea principală, un caracter incidental față de procedura din fața instanței naționale, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată.

Pentru aceste motive,

CURTEA (a doua cameră),

pronunțându-se cu privire la întrebările care i-au fost adresate de Tribunal du Travail din Charleroi prin Hotărârea din 19 aprilie 1978, hotărăște:

1) În sensul articolului 79 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1408/71 al Consiliului, suspendarea dreptului la alocațiile familiale pentru copiii aflați în întreținerea tatălui care este titularul unei pensii în temeiul legislației unui stat membru, nu se aplică în cazul în care mama nu a dobândit efectiv dreptul la aceste alocații în temeiul legislației unui alt stat membru deoarece aceasta desfășoară o activitate profesională sau deoarece statutul de cap al familiei nu este recunoscut decât tatălui sau, în orice caz, deoarece condițiile de care depinde atribuirea dreptului de percepere a alocațiilor mamei nu sunt îndeplinite.

2) Articolul 79 alineatul (3) nu se aplică decât pentru valoarea efectiv vărsată ca urmare a desfășurării unei activități profesionale.

Mackenzie Stuart

Pescatore

Touffait

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 6 martie 1979.

Grefier

Președintele celei de-a doua camere

A. Van Houtte

A. J. Mackenzie Stuart